

Je voorbereiden om Jezus te ontmoeten

Niets in de geschiedenis van de mensheid, kan worden vergeleken met de kolossale betekenis van de tweede komst van Christus.

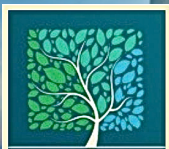
Om te beginnen zal het het einde betekenen van de wereld zoals we die nu kennen. De wederkomst van Jezus is het finale eindpunt van alles wat hier op aarde plaats vond. Alles zal ineensstorten, het is de finale V-Day, het laatste crescendo, maar zelfs wanneer dit het eindpunt inluidt van alles zoals we het kennen, is het ook het begin van iets radicaal nieuw, waar we met ons menselijk bevattingssvermogen niet bij kunnen. De Bijbel voorspelt dat bij de tweede komst, alles zal worden weggevaagd, uitgeschud als een vloerkleed, maar dat Gods volk zal worden binnengeleid in de eeuwigheid. De tweede komst gaat samen met de opwekking van de gerechtvaardigde doden, die samen met de geredde levenden, zullen opvaren ten hemel. Deze gebeurtenis verdient meer dan een kruisje op de kalender, het is de laatste allesomvattende afspraak. Maar het vreemde is, dat zelfs al staat de tweede komst van Jezus meer dan 300 maal vermeld in de Schrift, hierover nauwelijks wordt gesproken in de kerken, en zij die er toch over spreken, stellen het voor als een verzameling losse puzzelstukjes zonder enig verband. Het is bedroevend hoe weinig de meeste gelovigen zich hierin hebben verdiept.

Nochtans gaf Christus tal van indicatoren om het naderen van deze dag te onderscheiden. Veel oprechte christenen zitten slapend aan het stuur alsof die komst nooit zal plaats vinden. Net zoals de voorspellingen aangaande Jezus' eerste komst nauwkeurig zijn vervuld, volgen de tekenen van Jezus' tweede komst elkaar snel op. De vraag is niet **of** Jezus zal komen, of **wanneer** Hij zal komen, maar wat zijn de voortekenen daarvan en hoe zal het gebeuren? In dit alles moet men zichzelf onderzoeken en afvragen "Ben ik er echt klaar voor?" De finale gebeurtenissen op aarde hoeven geen mysterie te zijn voor u. Jezus komt niet als een dief voor diegenen die waken, bidden en zich klaargemaakt hebben.

Blijvend geloof gedijt in het middernacht
van het goddelijke onbekende, schitterend als
een vuurtoren waarop de storm slaat, die
stevig blijft staan, ondanks golven van ongelof.
Het is geloof zoals dit dat de nevelige mist
overleeft van onbijbelse geloofssystemen met
betrekking tot de oorsprong van het mensdom.

E.G. White

HOUVAST

Om naar uit te kijken. . .

Hij komt terug!

Het is niet moeilijk te begrijpen waarom de hoop op de tweede komst van Christus zo veel betekent en doet met de in de Bijbel gelovende christenen. Die gebeurtenis maakt een einde aan ziekte, lijden en dood. Het zet een punt achter armoede, strijd en oorlog. Het luidt een eeuwige wereld in vol vrede, geluk en een voortdurend contact met Christus en de verlost.

'In alle eeuwen is de wederkomst van Christus de zalige hoop van Zijn ware volgelingen geweest. De belofte van Jezus toen Hij van de Olijfberg ten hemel steeg dat Hij zou terugkomen, heeft de toekomst voor zijn discipelen doen lichten en heeft hun hart vervuld met vreugde en hoop die niet door verdriet of beproevingen konden worden overschaduwd. Te midden van lijden en vervolgingen verwachtten zij 'de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus'. Toen de gelovigen van Tessalonica treurden om de dood van hun geliefden, die hadden gehoopt dat Christus nog tijdens hun leven zou terugkeren, wees Paulus hen op de opstanding die plaatsvindt bij de wederkomst. Dan zullen zij die in Christus gestorven zijn opstaan en samen met de levenden op de wolken worden weggevoerd, de Here tegemoet in de lucht. 'En zó zullen wij altijd met de Here wezen. Vermaant elkander dus met deze woorden'.

De protestantse hervormers geloofden in de letterlijke, zichtbare, hoorbare en glorieuze terugkeer van Christus. Toch kwam er gaandeweg verandering in hun begrip van deze Bijbelse waarheid. In de negentiende eeuw verkondigden geëerde predikanten dat Christus zijn koninkrijk *op deze wereld* zou vestigen om 1000 jaar vrede te laten regeren. Deze boodschap veroorzaakte morele luiheid en onverschilligheid wat betreft geestelijke normen en waarden.

Ook Christus' discipelen begrepen niet hoe de Messias zich aan zou dienen. Zij dachten dat Hij als een overwinnende generaal op het toneel zou verschijnen om het Romeinse juk te verbreken. Nooit hadden ze iemand voor zich gezien die hen zou bevrijden van de veroordeling en ketenen van de zonde. Als gevolg daarvan zetten ze keer op keer hun vraagtekens bij de manier waarop Hij te werk ging op deze wereld.

Bij Christus' eerste komst in de stal bij Betlehem, was slechts een handjevol mensen getuige van zijn verschijning. Als Hij voor de tweede keer naar deze aarde komt, zal 'elk oog' Hem zien. Elk oor zal horen hoe de trompet zijn wederkomst aankondigt. Elk mens op deze wereld zal zijn heerlijkheid zien. Laat u niet misleiden. De Bijbel is glashelder over de gebeurtenissen die plaatsvinden wanneer Hij komt.

Omdat je het uur niet kent waarop de Meester terugkeert...

‘De wederkomst van Christus om het verlossingswerk te voltooien is één van de plechtigste en mooiste openbaringen van de Bijbel. Gods pelgrimsvolk, dat al zó lang zwerft ‘in het land en [in] de schaduw des doods’, leeft ‘in de zalige hoop’ en kijkt vol blijdschap uit naar de verschijning van Christus die ‘de opstanding en het leven’ is en zijn volgelingen naar ‘het huis zijns Vaders’ zal brengen. De leer van de wederkomst van Christus is de belangrijkste boodschap van de Bijbel. Sinds de dag dat het eerste mensenpaar teleurgesteld het paradijs moest verlaten, hebben alle ware gelovigen uitgezien naar de komst van de Verlosser die de macht van de vernielers zou breken en hun het verloren paradijs zou teruggeven.’⁴

Luther Warren hield jonge mensen het volgende voor: ‘Je bent enkel klaar voor de komst van Christus als je je klaar maakt en voorbereid blijft’. De boodschap over Christus’ spoedige terugkeer zou ieder van ons moeten aansporen onze harten te onderzoeken en ons geestelijke leven onder de loep te nemen. Het roept ons op onze levensstijl te voegen naar Gods wil. Niemand is neutraal op het moment dat de heerlijkheid van Christus’ terugkeer zich openbaart als een verterend licht.

“Omdat jij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de hele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen. Ik kom spoedig; houd vast wat jij hebt, opdat niemand uw kroon neme.” - Openbaring 3:10-11

Een Amerikaans magazine deed een onderzoek in acht van de grootste genomineerde christelijke *seminaries* en ontdekte dat *minder dan één procent van de studenten geloofde in de tweede komst van Christus*.

De reden van deze verbazingwekkende scepsis werd het best samengevat in de ervaring van de bekende evangelist Dwight L. Moody (1837 – 1899). Hij legde uit dat hij meer dan vijftien jaar kerkganger was geweest, voor hij de eerste preek hoorde over het onderwerp van de wederkomst van Jezus. Daarop vervolgde hij: “Nu weet ik waarom de duivel niet wil dat er over dit onderwerp wordt gepredikt. **Niets zou de kerk meer doen ontwaken dan het krachtige bewustzijn dat Jezus spoedig zou terugkeren.**”

Is dat de reden waarom de kerken zo merkwaardig stil zijn over deze glorierijke gebeurtenis die voor de deur staat? Is Satan erin geslaagd om een doek van stilzwijgendheid te gooien over deze éne waarheid die de Laodicese kerken van vandaag zouden doen opveren? Predikanten en voorgangers houden hun lippen stijf op elkaar als het over de wederkomst gaat... en dat terwijl deze onvoorstelbare gebeurtenis z 331 keren aangekondigd wordt in het Nieuwe Testament alleen!

Er is eigenlijk geen enkele andere gebeurtenis in het verleden, heden of toekomst, dat een sterkere basis geeft aan het geloof. Jezus sprak erover met een niet verkeerd te verstane helderheid, zodat niemand onwetend of in de war hoeft te zijn.

Jezus zei: *“In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben.”* (Johannes 14:2, 3).

Sterk in 't Geloof - compromisloos getuigen

80 jaar geleden werd Dietrich Bonhoeffer door het Nazi-bewind geëxecuteerd. Zijn geschriften en zijn leven blijven de christenen diepgaand beïnvloeden. In 1993 vroeg het tijdschrift Christianity Today aan zijn lezers boeken te noemen die een belangrijke invloed hadden gehad op hun leven als christen. Bonhoeffers Navolging maakte deel uit van de top vijf. Bonhoeffers invloed op het christendom zou beperkt zijn gebleven *als hij niet in praktijk had gebracht wat hij predikte*. Bonhoeffer was bereid voor de naam van Christus te lijden. Hij werd vervolgd, gevangengezet en geëxecuteerd door een werelds bewind. Bonhoeffers leven was een illustratie van zijn boodschap dat het christelijke discipelschap op Christus geconcentreerd moet zijn - en dat het veelal een betrokkenheid bij de wereldse samenleving vergt die ons duur kan komen te staan. Zijn geestelijke odyssee ving aan kort na 30 januari 1933, de dag waarop Hitler als kanselier van Duitsland werd geïnstalleerd. Op 23 juli van dat jaar werden de Lutherse Kerkverkiezingen gehouden. De geestelijken en leken die de zijde van Hitler kozen behaalden 70 procent van de stemmen en bezetten de kerkelijke sleutelposities. De Duitse Evangelische Kerk stond nu onder toezicht van de aanhangers van Hitler. Zij riep op tot een speciaal Duits christendom dat de Nazi-ideologie zou omhelzen. Bonhoeffers kerk was nu de kerk van het Reich. Haar leuze was: “Eén Volk, één Reich, één Führer, één Kerk.” Maar een minderheid binnen de kerk waaronder Bonhoeffer - bleef tegen Hitler gekant. Al spoedig werd een synode gevormd door Martin Niemöller (1892-1984), het symbool van de protestantse oppositie tegen het nationaal-socialisme in Duitsland. Hieruit ontstond de Pfarrernotbund (Noodvereniging voor predikanten), die oorspronkelijk 2.000 predikanten telde. Zij gaven een verklaring uit waarin de dwalingen werden opgesomd die het Hitler-regime in de kerk had ingevoerd. De theoloog Karl Barth en Bonhoeffer stelden de verklaring op. Een van de artikelen ervan was een openlijk verzet tegen Hitlers verzoek trouw te zweren aan zijn persoon. Het luidde als volgt: *“Wij verwerpen de valse leer dat er gebieden van ons leven zijn waarin wij toebehoren, niet aan Jezus Christus, maar aan een andere heer.”*

Zo ontstond in Duitsland de “Belijdende Kerk”. In september 1937 voerde de Gestapo een beslissende aanval uit op de Belijdende Kerk. Die aanval vernietigde de kerk als levensvatbare organisatie. Haar predikanten werd elke mogelijkheid om te reizen ontnomen en alle bijeenkomsten van de kerk werden verboden. Honderden predikanten, onder wie Niemöller, werden gearresteerd en gevangengezet. Op 5 april 1943 werd Bonhoeffer door de Gestapo gearresteerd en naar de Tegelgevangenis in Berlijn overgebracht. Twee jaar later bevond hij zich in het concentratiekamp Flossenbürg, waar hij op 9 april 1945 werd Bonhoeffer naar de binnenhof van het kamp gebracht. Daar werd hij naar de houten galg gevoerd, op het platform gezet en terechtgesteld. Zowel in zijn dood als leven heeft Bonhoeffer velen geïnspireerd. De kamparts van Flossenbürg, was aanwezig bij Bonhoeffers laatste uren. Hij schreef: *“Ik zag dominee Bonhoeffer ... geknield op de grond, vurig tot God bidden. Ik werd ten diepste bewogen door de wijze waarop die beminlijke man bad, zo toegewijd en zo overtuigd dat God zijn gebed hoorde. Op de plaats van de executie sprak hij opnieuw een kort gebed uit en daarna beklom hij de treden naar de galg, dapper en beheerst ... In de bijna vijftig jaar dat ik als arts gewerkt heb, heb ik vrijwel nooit iemand zo volkomen onderworpen aan de wil van God zien sterven”*.